

## **Peklo – pohádka nebo skutečnost ?**

Tato přednáška se opírá o autoritu Božího Slova, které je v Písmu (Bible). Účelem této přednášky není prokázat, že v Písmu je pravdivá Boží vůle zjevená lidem. Pravdivost Písma je premisou, ze které tato přednáška vychází.

Slovo “peklo” je v ČR dobře známe i ateistům, a to hlavně díky pohádkám, ve kterých zlí lidé trpí v pekle za své hříchy. Ateisté to však pokládají za fikci, pohádku pro malé důvěřivé děti, případně za prostředek k postrašení dětí, aby byly hodné. Skutečně existuje peklo jako místo utrpení hříšníků nebo je to pouze pohádka?

### **Peklo ve SZ**

Slovo “peklo” se objevuje v některých překladech Starozákonních Písem Bible (dále též jen “SZ”). Např. v King James Version (dále jen “KJV”) nebo New King James Version (dále jen “NKJV”) je slovem “peklo” (anglicky: hell) překládáno hebrejské slovo “SHEOL” (např. Job 11:8). Naproti tomu např. česká EB nepřekládá ve SZ “Sheol” jako peklo, ale jako podsvětí.

V Strong's Hebrew Dictionary je slovo “SHEOL” vysvětleno následovně: Hádes nebo svět mrtvých (jako by v podsvětí), včetně toho, co s ním souvisí – hrob, peklo, jáma.

Podíváme se na použití slova “Sheol” v Davidově proroctví o vzkříšení Spasitele lidstva - Ježíše Krista - z mrtvých: **“Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, i mé tělo spočine v naději. Neboť nezanecháš mou duši (nephesh) v podsvětí (sheol), ani nedopustíš, aby tvůj Svatý spatřil zkázu.”** (Žalm 16:9-10 RH)

### **Vyhodnocení Sheolu**

Slovo “Sheol” překládané v některých překladech SZ slovem “peklo” nebo “podsvětí” popisuje realitu člověka po smrti, kdy se tělo vrací do země, ze které pochází, tedy do fyzické oblasti a duch se vrací k Bohu, který jej dal, tedy do duchovní oblasti. **“A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.”** (Kazatel 12:7 EB)

Žalm 16:9-10 přitom mluví o podsvětí - pekle/hell (EB - KJV), ale Žalm 86:13 mluví o nejhlubším podsvětí - pekle/hell (EB - KJV). S ohledem na detailněji specifikovaný ekvivalent SZ Sheolu v Novozákonních Písmech Bible (dále též jen “NZ”), se domnívám, že se jedná o vyjádření různých stavů duší různých lidí v Sheolu a jejich neměnnost.

Překlad slova “Sheol” ve SZ slovem “peklo” není zcela přesný, protože jak dále uvidíme, peklo jako místo utrpení hříšníku lze aplikovat pouze na stav duší některých lidí po jejich smrti a zcela určitě jej nebylo možné aplikovat na stav duše Spasitele lidstva – Ježíše Krista - po jeho smrti na kříži.

Některé překlady SZ, např. American Standard Version (dále jen “ASV”) nebo Revised Standard Version (dále jen “RSV”) nepřekládají “Sheol” jako “peklo/hell” a “peklo/hell” se ve SZ těchto překladů vůbec nevyskytuje.

## Peklo v NZ

Slovo “peklo” se objevuje v řadě překladů NZ. Např. v KJV jsou slovem “peklo” překládány slova “HADES” (např. Matouš 16:18), “TARTAROO” (2.Petrův 2:4) a “GEENNA” (např. Matouš 5:22).

### *Hades*

V Strong's Greek Dictionary je slovo “HADES” vysvětleno následovně: neviděné, tj. “Hades” nebo místo (stav) duší zemřelých – hrob, peklo.

V The New Thayer's Greek-English Lexicon je slovo “HADES” vysvětleno následovně: co nemá být viděno, podsvětí, říše mrtvých, společné místo pro duše bez těl; v Septuagintě, což je řecký překlad SZ, je hebrejské Sheol téměř vždy překládáno jako Hades.

Podíváme se na použití slova “Hades” v NZ, a to v místě, kde se mluví právě o naplnění Davidova proroctví z Žalmu 16:9-10 na Ježíši Kristu:

“Izraelité, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, toho muže, kterého mezi vámi Bůh prokázal divy, zázraky a znameními, které skrze něho Bůh dělal uprostřed vás, jak sami víte, toho jste, vydaného z Božího uloženého rozhodnutí a předzvědění, vzali a zabili ukřižováním skrze ruce bezbožníků. Bůh ho ale vzkřísil a zprostil bolestí smrti, protože nebylo možné, aby ho držela ve své moci. David přece o něm říká: ‚Viděl jsem Pána vždycky před sebou, neboť je mi po pravici, abych nezakolísal.‘” (Skutky 2:22-25 NBK)

**“Proto mé srdce zajásalo a můj jazyk se zaradoval, nadto i mé tělo spočine v naději. Neboť nezanecháš mou duši (psuche) v podsvětí (hades), ani nedopustíš, aby tvůj Svatý spatřil zkázu.”** (Skutky 2:26-27 RH)

“Oznámil jsi mi cesty života a svou tvář mě naplníš potěšením.’ Bratři, mohu vám směle říci o patriarchovi Davidovi, že zemřel a byl pochován a jeho hrob je u nás až do dnešního dne. A poněvadž byl prorok a věděl, že se mu Bůh zavázal přísahou, že z plodu jeho beder pozdvihne Krista podle těla a posadí ho na jeho trůn,” (Skutky 2:28-30 NBK)

**“vidouce to předem mluvil o Kristově vzkříšení, že jeho duše (psuche) 'nebyla zanechána v podsvětí' (hades), ani jeho tělo 'nespatřilo zkázu’.”** (Skutky 2:31 RH)

“Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky. Když byl tedy Boží pravici vyvýšen, přijal od Otce zaslíbení Ducha Svatého a vylil to, co nyní vidíte a slyšíte. David přece nevystoupil do nebe, ale sám říká: ‚Pán řekl mému Pánu: Sed’ po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.‘ Ať tedy ví s jistotou všechen dům Izraele, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem - toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.” (Skutky 2:32-36 NBK)

Když Ježíš Kristus zemřel na kříži, jeho duše šla do Hádu a jeho tělo do hrobu. Fyzicky byl mrtev (Jakub 2:26), ale jako duchovní bytost nepřestal existovat (Jan 1:1-3, 14-15; Jan 17:5). Jelikož však byl Ježíš Kristus vzkříšen z mrtvých, jeho duše nebyla zanechána v Hádu a jeho tělo se nerozpadlo v hrobě v prach.

Z jiných veršů NZ se dozvídáme, že duše člověka v Hádu může být ve stavu blaženosti (Lukáš 16:22) anebo ve stavu utrpení (Lukáš 16:23-25) a tyto stavy duší v Hádu jsou neměnné (Lukáš 16:26).

"Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do purpuru a kmentu a každého dne se skvěle veselil. A byl jeden žebrák, jménem Lazar, který ležel u jeho vrat plný vředů a toužil být nasycen drobty, které padaly ze stolu toho boháče. Dokonce i psi přicházeli a lízali mu vředy. Stalo se pak, že ten žebrák zemřel a andělé ho odnesli do Abrahamova náručí. A boháč zemřel také a byl pohřben." (Lukáš 16:19-22 NBK)

"Potom v podsvětí (hades) pozdvihl své oči, jsouce v mukách, a v dálce spatřil Abrahama a Lazara v jeho náručí. (Lukáš 16:23 RH)

"Tehdy ten boháč zvolal: 'Otče Abrahamo, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať smočí konec svého prstu ve vodě a ochladí můj jazyk, protože trpím v tomto plameni!' Abraham však řekl: 'Synu, vzpomeň si, že ty sis ve svém životě vzal své dobré a podobně Lazar zlé. On je tedy teď potěšován, ale ty jsi trápen. A kromě toho všeho je mezi námi a vámi ustanovena veliká propast, aby ti, kdo chtějí překročit odsud k vám nebo se dostat odtamtud k nám, nemohli.' A on řekl: 'Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu mého otce, neboť mám pět bratrů. Ať jim svědčí, aby i oni nepřišli do tohoto místa muk!' Abraham mu řekl: 'Mají Mojžíše a Proroky. Ať poslechnou je.' A on řekl: 'Ne, otče Abrahamo; ale kdyby k nim šel někdo z mrtvých, budou dělat pokání.' On mu ale řekl: 'Když neposlouchají Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.'" (Lukáš 16:24-31 NBK)

Boháč a Lazar žili v době platnosti SZ, kterým byli jako Židé vázání. Jejich povinností vůči Bohu bylo poslouchat Mojžíše, tj. Mojžíšův zákon a proroky, tzn. jejich varování. To, jestli tak za svého života činili nebo nikoliv, bylo jediným Božím kritériem, který rozhodl o stavu jejich duší po jejich smrti. Duše boháče, který nerespektoval Mojžíšův zákon za svého života (což bylo evidentní z toho, jak se zachoval ke svému bližnímu Lazarovi umírajícímu hladem u jeho vrat), se po jeho smrti octla v Hádu, kde je její stav popsán jako stav utrpení, a to na rozdíl od stavu duše Lazara, která se po smrti rovněž octla v Hádu, ale její stav je popsán jako stav blaženosti. Je zajímavé, že boháč v Hádu spatřil Lazara v dálce, když pozvedl své oči. To koresponduje s popisem SZ Sheolu jako podsvětí a nejhlubšího podsvětí, přestože se jedná pouze o slovní popis duchovní skutečnosti. A jak jsem již výše uvedl, v Septuagintě, je hebrejské Sheol téměř vždy překládáno jako Hádes.

### ***Vyhodnocení Hádu***

Slovo "Hades" překládané v některých překladech NZ slovem "peklo" nebo "podsvětí" popisuje realitu člověka po smrti, kdy se tělo vrací do země, ze které pochází, tedy do fyzické oblasti a duch se vrací k Bohu, který jej dal, tedy do duchovní oblasti. (Kazatel 12:7)

V této souvislosti jsme četli v podobenství v Lukáši 16 o blaženosti duše Lazara a utrpení duše boháče po smrti, jakož i o neměnnosti stavu jejich duší. Toto podobenství vyjadřuje různé stavy duší různých lidí v Hádu a jejich neměnnost v závislosti na tom, zda se v životě řídili Božím Slovem.

Překlad slova "Hades" v NZ slovem "peklo" není zcela přesný, protože jak jsme viděli, peklo jako místo utrpení hříšníku bylo možné aplikovat na stav duše boháče, ale nikoliv na stav duše Lazara. A zcela určitě jej nebylo možné aplikovat na stav duše Spasitele lidstva – Ježíše Krista - po Jeho smrti na kříži, protože i Ježíš Kristus na kříži krátce před svou smrtí slíbil jednomu z ukřižovaných, že s ním téhož dne bude v ráji.

[“Ježíš mu odpověděl: 'Amen, říkám ti, dnes budeš se mnou v ráji.'”](#) (Lukáš 23:43 NBK)

Některé překlady NZ, např. NKJV, ASV nebo RSV nepřekládají “Hades” jako “peklo/hell”.

## **Tartaroo**

V Strong's Greek Dictionary je slovo “TARTAROO” vysvětleno následovně: pochází ze slova Tartaros (nejhlubší propast Hádu); uvěznit ve věčném utrpení - uvrhnout do pekla.

V The New Thayer's Greek-English Lexicon je slovo “TARTAROO” vysvětleno následovně: označení oblasti podsvětí – truchlivé a temné, kterou starověcí Řekové považovali za příbytek zkažených mrtvých, kde tito trpí trest za své zlé činy; odpovídá Gehenně Židů; uvrhnout do Tartaru; držet v zajetí v Tartaru.

[“Bůh přece neušetřil anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do nejhlubší propasti \(tartaroo\) a vydal řetězům temnoty, aby byli střeženi k soudu.”](#) (2. Petrovi 2:4 NBK)

V KJV, NKJV, ASV, RSV je “Tartaroo” přeloženo jako “peklo/hell”.

## ***Vyhodnocení Tartaru***

Dle řecko-anglických slovníků slovo “Tartaroo” v 2.Petrovi 2:4 označuje tu část Hádu, kde je utrpení.

## **Geenna**

V Strong's Greek Dictionary je slovo “GEENNA” vysvětleno následovně: slovo hebrejského původu; údolí (syna) Hinnómová; ge-henna (nebo Ge-Hinnom), údolí Jeruzaléma, (obrazně) použito jako název pro místo (nebo stav) věčného trestu – peklo.

V The New Thayer's Greek-English Lexicon je slovo “GEENNA” vysvětleno následovně: údolí syna/synů pláče, údolí pláče; Gehenna - název údolí jižně a východně od Jeruzaléma, které bylo takto nazváno podle pláče malých dětí, které byly vhozeny do ohnivé náruče Molocha, což byla modla v podobě býka. Židé tak nenáviděli toto místo poté, co tyto hrozné oběti byly zrušeny králem Jošijášem, že na toto místo vyhazovali nejenom všelijaký odpad, ale i mrtvá těla zvířat a mrtvá těla nepohřbených popravených zločinců. A jelikož bylo vždy zapotřebí ohně ke spálení mrtvých těl, aby se vzduch nenakazil hnilobou, stalo se, že toto místo bylo nazváno Geenna ohně. Někteří předpokládají, že slovo Geenna neodkazuje na očišťující ohně, ale na ohně Molochovi; jiní pohlíží na Geennu jako na přirozený symbol trestu; a pak byl tento název přenesen na to místo v Hádu, kde zkažení budou po smrti trpět trest.

Ježíš řekl svým učedníkům: [“A nebojte se těch, kdo zabíjejí \(apokteino\) tělo, ale duši zabít nemohou, ale raději se bojte Toho, který může duši i tělo zahubit \(apollumi\) v pekle \(geenna\).”](#) (Matouš 10:28 NBK)

Tím, kdo má moc nad duši a tělem každého člověka a také nad peklem je Bůh. On nás stvořil a dal nám závazná pravidla pro život na zemi. Porušení těchto pravidel je v Božích očích hříchem, za který Bůh stanovil trest.

Slovo “Geenna” se vyskytuje v NZ 12 x a pokaždé je v KJV, NKJV, ASV, RSV přeloženo jako “hell/peklo”. Někdy se vyskytuje ve spojení “Geenna ohně” (geenna tou pur), což bývá překládáno jako pekelný oheň .

### ***Výhodnocení Geenny***

Geenna je jednoznačně místo utrpení duše člověka.

### **Proč Bůh trestá člověka utrpením?**

Bůh stvořil lidi jako svobodné morální bytosti, které se mohou svobodně rozhodnout, zda budou dodržovat Boží zákon, či nikoliv. Každé porušení Božího zákona je však v Božích očích hříchem, za který svatý Bůh stanovil trest a tím je smrt (Římanům 6:23). To neznamená, že každý kdo zemřel, např. dítě, které neudělalo žádné špatné rozhodnutí, byl smrtí potrestán za nějaký hřích. Lidé umírají i z přirozených důvodů např. v důsledku nemoci, stárnutí a opotřebení organismu. To však nic nemění na skutečnosti, že svatý Bůh stanovil smrt jako trest za každé porušení Jeho zákona, tj. za každé nesvaté chování, nebo-li hřích. Zda Bůh tento trest vykoná již za života člověka na zemi, jak tomu bylo v případě Ananiáše a Safiry, kteří lhali Bohu (Skutky 5), nebo zda až po smrti člověka, je výlučně na rozhodnutí Boha. V každém případě Boží zákon a Boží spravedlnost si vyžadují, aby byl hřích potrestán. Jelikož jsme se všichni dopustili nesvatého chování, tedy hříchů proti svatému Bohu a Jeho svatému zákonu (Římanům 7:12), všichni si zasloužíme smrt. Bůh si však nepřeje, aby kdokoliv z nás zahynul a proto před cca 2000 lety poslal svého Syna Ježíše Krista, aby na kříži podstoupil trest smrti za naše hříchy. Tím nám svatý Bůh ukazuje jednak, jak je hrozný hřích, když nevinný Boží Syn Ježíš Kristus musel za naše hříchy takovým hrozným způsobem trpět a zemřít a jednak nám ukazuje, jak moc nás miluje, když kvůli nám obětoval svého Syna. Jelikož však smrt je Božím trestem za hřích a Ježíš Kristus se nedopustil žádného hříchu (1. Petrův 2:22), Bůh ho vzkřísil z mrtvých, protože nebylo možné, aby ho smrt držela ve své moci (Skutky 2:24).

Pro objasnění je nutno uvést, že smrt z hlediska Pisma neznamená zánik existence, ale oddělení, které v případě fyzické smrti spočívá v oddělení nesmrtelného oživujícího ducha člověka od jeho dočasného těla (Jakub 2:26) a v případě duchovní smrti spočívá v oddělení věčného Boha, jež je zdrojem života od nesmrtelného ducha člověka kvůli jeho hříchům (Matouš 8:22, 18:11).

Na podkladě oběti Ježíše Krista, který již podstoupil trest za naše hříchy a byl vzkříšen k životu, nám Bůh nyní nabízí ze svého milosrdenství odpuštění našich hříchů a věčný život (Jan 3:15-16) v nebeském království, které však podmínil tím, že přijmeme Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele a plníme Jeho vůli, která je zjevena v NZ. Těm, kdo nepřijmou Ježíše Krista za svého Pána nebo neplní jeho vůli, pak Bůh v NZ oznamuje, že budou trpět za své vlastní hříchy.

### **Konečný soud**

Ježíš Kristus, který zemřel za hříchy lidí, také nad lidmi vykoná konečný soud (2. Korintským 5:10). Konečnému soudu bude předcházet vzkříšení všech mrtvých:

“Nedivte se tomu: vždyť přichází hodina, kdy všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas a vyjdou – ti, kdo konali dobro, budou vzkříšení k životu, ale ti, kdo konali zlo, budou vzkříšení k soudu (krisis).” (Jan 5:28-29 NBK)

(Matouš 25:31-33) “Potom král řekne těm po své pravici: 'Pojďte vy, kdo jste požehnaní od

mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa.”  
(Matouš 25:34 NBK) (Matouš 25:35-40)

“Potom řekne také těm po levici: 'Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného (aionios) ohně (pur), který je připraven pro ďábla a jeho anděly...” (Matouš 25:41 NBK) (Matouš 25:42-45)

“A tak tito půjdou do věčných (aionios) muk (kolasis), ale spravedliví do věčného (aionios) života (zoe).” (Matouš 25:46 NBK)

Podobně jako v případě ztroskotání Titaniku existovali pouze ti, kteří přežili a ti, kteří zemřeli, i v případě konečného soudu budou pouze ti, kteří obdrží věčný život a ti, kteří obdrží věčné utrpení. Žádná další alternativa, žádná další skupina, žádná další cesta. Jediným Božím kritériem, které rozhodne o věčném stavu našich duší v den konečného soudu bude to, zda jsme přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele a žili v souladu s Jeho vůlí zjevenou v NZ nebo ne.

### **Kristovo vzkříšení – jistota konečného soudu**

Kde vzít jistotu, že bude konečný soud a že po něm půjdou spravedliví do věčného života a nespravedliví do věčného utrpení?

Tu jistotu nám dává vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých:

“Bůh, ale přehlédl časy této nevědomosti a nyní přikazuje lidem, aby všichni všude dělali pokání, protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého k tomu ustanovil, o čemž podal každému důkaz, když ho vzkřísil z mrtvých.” (Skutky 17:30-31 NBK)

### **Jak se vyhnout peklu?**

Existence odměny v podobě věčného života a trestu v podobě věčného utrpení není jen projevem Boží svatosti, spravedlnosti, milosrdenství a lásky ale i motivací pro nás lidi, abychom žili svatým a spravedlivým životem, ke kterému nás Bůh v Písmu opakovaně vyzývá. Pokud by byl osud všech lidí po smrti stejný, tak smrt Božího Syna Ježíše Krista na kříži hroznou a ponižující smrtí by neměla žádný význam a dále žádný význam by neměla jakákoliv snaha žít křesťanským životem v souladu s Božím Slovem zjeveným v NZ.

Peklo existuje a jediný způsob, jak se mu vyhnout spočívá v bázni před Bohem a konání vůle Ježíše Krista, která je zjevena v NZ Písmech. Proto, abyste mohli být zachráněni před trestem za své hříchy v pekle musíte konkrétně učinit následující:

- 1) uvěřit a vyznat, že Ježíš Kristus je Váš Pán a Spasitel (tj. Záchrance),
  - 2) učinit pokání ze svých hříchů (litovat svých hříchů),
  - 3) být pokřtěn ponořením pod vodu na odpuštění Vašich hříchů.
- (Skutky 2:36-42, Římanům 10:9-10)

Následně je potřeba žít v souladu s Božím Slovem v NZ (2. Tesalonickým 1:8).

V Praze dne 01.-11.06.2008  
revize 18.07.2009

Robert Hodanko  
e-mail: [hodanko@volny.cz](mailto:hodanko@volny.cz)  
mobil: 731 102 709  
[www.viravboha.cz](http://www.viravboha.cz)